

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

13. september 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 368/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2021/C 368/02 Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 368/03 Sag C-114/21 P: Appel iværksat den 24. februar 2021 af Cinkciarz.pl sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. december 2020 i sag T-665/19 — Cinkciarz.pl mod EUIPO 6

2021/C 368/04 Sag C-379/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 17. juni 2021 — TBI Bank EAD 6

2021/C 368/05 Sag C-390/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 25. juni 2021 — ADPA European Independent Automotive Data Publishers Association internationale Vereinigung ohne Gewinnerzielungsabsicht — IvoG — i henhold til belgisk ret og Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. mod Automobiles PEUGEOT SA og PSA Automobiles SA 7

2021/C 368/06 Sag C-393/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 28. juni 2021 — Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH mod Arik Air Limited ir kt. 8

2021/C 368/07 Sag C-395/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 28. juni 2021 — D.V. mod M.A. 9

2021/C 368/08	Sag C-399/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Sverige) den 28. juni 2021 — IRnova AB mod FLIR Systems AB	10
2021/C 368/09	Sag C-406/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 1. juli 2021 — A Oy mod B Ky og Arvefællesskab efter C	11
2021/C 368/10	Sag C-414/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 7. juli 2021 — VP Capital NV mod Belgische Staat, andre parter: PricewaterhouseCoopers Belastingadviseurs NV, Ernst & Young Tax Consultants BV og Ernst & Young Bedrijfsrevisoren BV	11
2021/C 368/11	Sag C-422/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio de Stato (Italien) den 9. juli 2021 — Ministero dell'Interno mod TO	12
2021/C 368/12	Sag C-428/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. juli 2021 — Europæisk arrestordre mod HM, den anden part i sagen: Openbaar Ministerie .	12
2021/C 368/13	Sag C-429/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. juli 2021 — Europæiske arrestordre angående: TZ, den anden part i sagen: Openbaar Ministerie	13
2021/C 368/14	Sag C-466/21 P: Appel iværksat den 29. juli 2021 af Land Rheinland-Pfalz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 19. maj 2021 i sag T-218/18, Deutsche Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen	14
2021/C 368/15	Sag C-474/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — I.D. mod Z b. d.d (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovni sud — Kroatien)	15
2021/C 368/16	Sag C-526/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — IO, SP og DR mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	15
2021/C 368/17	Sag C-527/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — PJ mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	15
2021/C 368/18	Sag C-528/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — CT mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	15
2021/C 368/19	Sag C-529/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — AP mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	16
2021/C 368/20	Sag C-565/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — DS mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)	16
2021/C 368/21	Sag C-566/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — DG mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	16
2021/C 368/22	Sag C-627/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod OP (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	16
2021/C 368/23	Sag C-628/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod BA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	17
2021/C 368/24	Sag C-630/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod CS (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	17

2021/C 368/25	Sag C-631/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod PR og TV (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland) . . .	17
2021/C 368/26	Sag C-712/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — GJ mod Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	17
2021/C 368/27	Sag C-10/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod TZ (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	18
2021/C 368/28	Sag C-11/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod IY og TP (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	18
2021/C 368/29	Sag C-12/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod FL (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	18
2021/C 368/30	Sag C-107/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod ZR (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)	18
2021/C 368/31	Sag C-135/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod GD og WT (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland) . .	19
2021/C 368/32	Sag C-165/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsiden den 18. juni 2021 — Orion Corporation mod Lægemiddelstyrelsen, procesdeltager: Teva Danmark A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Københavns Byret — Danmark)	19
Retten		
2021/C 368/33	Sag T-185/19: Rettens dom af 14. juli 2021 — Public.Resource.Org og Right to Know mod Kommissionen (Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – harmoniserede standarder – dokumenter vedrørende fire harmoniserede standarder vedtaget af CEN – afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser – beskyttelse, der følger af ophavsretten)	20
2021/C 368/34	Sag T-197/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — JT mod EUIPO — Carrasco Pirard (QUILAPAYÚN) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket QUILAPAYÚN – relativ registreringshindring – intet vitterligt kendt varemærke i den i artikel 6bis i Pariserkonventionen angivne betydning – artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	21
2021/C 368/35	Sag T-562/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — Upper Echelon Products mod EUIPO (Everlasting Comfort) [EU-varemærker – internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærke Everlasting Comfort – relativ registreringshindring – Beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]	21
2021/C 368/36	Sag T-677/20: Rettens dom af 14. juli 2021 — Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen (Austrian Airlines; Covid-19) (Statsstøtte – det østrigske lufttransportmarked – støtte, som Østrig har indrømmet et luftfartsselskab i forbindelse med COVID-19-pandemien – efterstillede lån til fordel for Austrian Airlines – beslutning om ikke at gøre indsigelse – tidligere ydet støtte til støttemodtagerens moderselskab – støtte, hvis formål er at afhjælpe skader, der er forårsaget af en usædvanlig begivenhed – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – ligebehandling – begrundelsespligt)	22
2021/C 368/37	Sag T-362/21: Sag anlagt den 25. juni 2021 — Telly mod Kommissionen	22
2021/C 368/38	Sag T-363/21: Sag anlagt den 28. juni 2021 — Česká asociace satelitních operátorů mod Kommissionen	23
2021/C 368/39	Sag T-365/21: Sag anlagt den 28. juni 2021 — TJ mod EEAS	23

2021/C 368/40	Sag T-368/21: Sag anlagt den 1. juli 2021 — Di Taranto mod Den Europæiske Anklagemyndighed .	24
2021/C 368/41	Sag T-400/21: Sag anlagt den 2. juli 2021 — ZR mod EUIPO	25
2021/C 368/42	Sag T-402/21: Sag anlagt den 7. juli 2021 — UniCredit Bank mod SRB	25
2021/C 368/43	Sag T-403/21: Sag anlagt den 7. juli 2021 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale mod SRB .	26
2021/C 368/44	Sag T-409/21: Sag anlagt den 9. juli 2021 — Tyskland mod Kommissionen	28
2021/C 368/45	Sag T-412/21: Sag anlagt den 9 juli 2021 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale mod SRB .	29
2021/C 368/46	Sag T-443/21: Sag anlagt den 26. juli 2021 — YAplus DBA Yoga Alliance mod EUIPO — EUIPO — Vidyanand (YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL)	31
2021/C 368/47	Sag T-445/21: Sag anlagt den 27. juli 2021 — Copal Tree Brands mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (COPALLI)	31
2021/C 368/48	Sag T-446/21: Sag anlagt den 28. juli 2021 — Commission de régulation de l'énergie mod ACER .	32
2021/C 368/49	Sag T-451/21: Sag anlagt den 30. juli 2021 — Hesse mod EUIPO — Wedl & Hofmann (Testa Rossa)	33
2021/C 368/50	Sag T-452/21: Sag anlagt den 30. juli 2021 — Thomas Henry mod EUIPO (MATE MATE)	34
2021/C 368/51	Sag T-453/21: Sag anlagt den 30. juli 2021 — UniCredit og UniCredit Bank mod Kommissionen . .	35
2021/C 368/52	Sag T-454/21: Sag anlagt den 30. juli 2021 — G-Core Innovations mod EUIPO — Coretransform (G CORELABS)	36
2021/C 368/53	Sag T-456/21: Sag anlagt den 2. august 2021 — Bank of America og Bank of America Corporation mod Kommissionen	37
2021/C 368/54	Sag T-462/21: Sag anlagt den 3. august 2021 — Portigon mod Kommissionen	38
2021/C 368/55	Sag T-464/21: Sag anlagt den 30. juli 2021 — Faller m.fl. mod Kommissionen	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 368/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 357 af 6.9.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 349 af 30.8.2021

EUT C 338 af 23.8.2021

EUT C 329 af 16.8.2021

EUT C 320 af 9.8.2021

EUT C 310 af 2.8.2021

EUT C 297 af 26.7.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RETTE

Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2021/C 368/02)

Efter dommer Berkes død den 1. august 2021 har Retten, på de betingelser, der er opstillet i Rettens procesreglement, foretaget en ny fordeling af de sager, hvor dommer Berke var refererende dommer, og udpegelse af en ny dommer i de sager, hvor dommer Berke var medlem af dommerkollegiet.

Den 2. september 2021 har Retten besluttet at ændre afgørelsen om afdelingernes sammensætning af 30. september 2019 ⁽¹⁾, som ændret ⁽²⁾, og afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne af 4. oktober 2019 ⁽³⁾, som ændret ⁽⁴⁾, for perioden fra den 2. september 2021 til den 31. august 2022, og at dommerne skal fordeles mellem afdelingerne som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia og M. Stancu.

Første Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen

Sammensætning A: dommerne M. Jaeger og N. Póltorak

Sammensætning B: dommerne M. Jaeger og O. Porchia

Sammensætning C: dommerne M. Jaeger og M. Stancu

Sammensætning D: dommerne N. Póltorak og O. Porchia

Sammensætning E: dommerne N. Póltorak og M. Stancu

Sammensætning F: dommerne O. Porchia og M. Stancu

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand V. Tomljenović og dommerne, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nömm og G. Steinfatt

Anden Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand V. Tomljenović

Sammensætning A: dommerne F. Schalin og P. Škvařilová-Pelzl

Sammensætning B: dommerne F. Schalin og I. Nömm

Sammensætning C: dommerne P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A.M. Collins og dommerne V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere og G. Steinfatt

Tredje Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A.M. Collins

Sammensætning A: dommerne V. Kreuzschitz og Z. Csehi

Sammensætning B: dommerne V. Kreuzschitz og G. De Baere

⁽¹⁾ EUT 2019, C 372, s. 3.

⁽²⁾ EUT 2020, C 68, s. 2, EUT 2020, C 114, s. 2, EUT 2020, C 371, s. 2, EUT 2021, C 110, s. 2, og EUT 2021, C 297, s. 2.

⁽³⁾ EUT 2019, C 372, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT 2020, C 68, s. 2, EUT 2020, C 114, s. 2, EUT 2020, C 371, s. 2, EUT 2021, C 110, s. 2, og EUT 2021, C 297, s. 2.

Sammensætning C: dommerne V. Kreuzschitz og G. Steinfatt

Sammensætning D: dommerne Z. Csehi og G. De Baere

Sammensætning E: dommerne Z. Csehi og G. Steinfatt

Sammensætning F: dommerne G. De Baere og G. Steinfatt

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Gervasoni og dommerne L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares

Fjerde Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Gervasoni

Sammensætning A: dommerne L. Madise og P. Nihoul

Sammensætning B: dommerne L. Madise og R. Frendo

Sammensætning C: dommerne L. Madise og J. Martín y Pérez de Nanclares

Sammensætning D: dommerne P. Nihoul og R. Frendo

Sammensætning E: dommerne P. Nihoul og J. Martín y Pérez de Nanclares

Sammensætning F: dommerne R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand D. Spielmann og dommerne U. Öberg, O. Spineanu-Matei, R. Mastroianni og M. Brkan

Femte Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand D. Spielmann

Sammensætning A: dommerne U. Öberg og O. Spineanu-Matei

Sammensætning B: dommerne U. Öberg og R. Mastroianni

Sammensætning C: dommerne U. Öberg og M. Brkan

Sammensætning D: dommerne O. Spineanu-Matei og R. Mastroianni

Sammensætning E: dommerne O. Spineanu-Matei og M. Brkan

Sammensætning F: dommerne R. Mastroianni og M. Brkan

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A. Marcoulli og dommerne S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos og R. Norkus

Sjette Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A. Marcoulli

Sammensætning A: dommerne S. Frimodt Nielsen og J. Schwarcz

Sammensætning B: dommerne S. Frimodt Nielsen og C. Iliopoulos

Sammensætning C: dommerne S. Frimodt Nielsen og R. Norkus

Sammensætning D: dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos

Sammensætning E: dommerne J. Schwarcz og R. Norkus

Sammensætning F: dommerne C. Iliopoulos og R. Norkus

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand R. da Silva Passos og dommerne V. Valančius, I. Reine, L. Truchot og M. Sampol Pucurull

Syvende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand R. da Silva Passos

Sammensætning A: dommerne V. Valančius og I. Reine

Sammensætning B: dommerne V. Valančius og L. Truchot

Sammensætning C: dommerne V. Valančius og M. Sampol Pucurull

Sammensætning D: dommerne I. Reine og L. Truchot

Sammensætning E: dommerne I. Reine og M. Sampol Pucurull

Sammensætning F: dommerne L. Truchot og M. Sampol Pucurull

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand J. Svenningsen og dommerne R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger

Ottende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand J. Svenningsen

Sammensætning A: dommerne R. Barents og C. Mac Eochaidh

Sammensætning B: dommerne R. Barents og T.R. Pynnä

Sammensætning C: dommerne R. Barents og J.C. Laitenberger

Sammensætning D: dommerne C. Mac Eochaidh og T.R. Pynnä

Sammensætning E: dommerne C. Mac Eochaidh og J.C. Laitenberger

Sammensætning F: dommerne T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M.J. Costeira og dommerne D. Gratsias, M. Kancheva, T. Perišin og D. Petrлік

Niende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M.J. Costeira

Sammensætning A: dommerne D. Gratsias og M. Kancheva

Sammensætning B: dommerne D. Gratsias og T. Perišin

Sammensætning C: dommerne M. Kancheva og T. Perišin

Tiende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A. Kornezov og dommerne E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk, G. Hesse og D. Petrлік

Tiende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A. Kornezov

Sammensætning A: dommerne E. Buttigieg og K. Kowalik-Bańczyk

Sammensætning B: dommerne E. Buttigieg og G. Hesse

Sammensætning C: dommerne E. Buttigieg og D. Petrлік

Sammensætning D: dommerne K. Kowalik-Bańczyk og G. Hesse

Sammensætning E: dommerne K. Kowalik-Bańczyk og D. Petrлік

Sammensætning F: dommerne G. Hesse og D. Petrлік.

Anden Afdeling, som er sammensat af fire dommere, vil blive udvidet ved tilføjelsen af en femte dommer fra Tredje Afdeling. Den femte dommer udpeges i den omvendte rækkefølge af den, der er fastsat i procesreglementets artikel 8, for perioden frem til den 31. august 2022.

Retten bekræfter sin afgørelse af 4. oktober 2019, hvorefter Første, Fjerde, Syvende og Ottende Afdeling skal behandle de sager, der er anlagt i medfør af artikel 270 TEUF og i givet fald i medfør af artikel 50a i protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og Anden, Tredje, Femte, Sjette, Niende og Tiende Afdeling skal behandle de sager, der vedrører de intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er omhandlet i procesreglementets fjerde afsnit.

Retten bekræfter desuden følgende:

- Præsidenten og vicepræsidenten tilknyttes ikke permanent nogen afdeling.
- I løbet af hvert retsår skal vicepræsidenten være tilknyttet hver af de ti afdelinger med fem dommere i én sag pr. afdeling i henhold til følgende rækkefølge:
 - den første sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Første, Anden, Tredje, Fjerde og Femte Afdeling
 - den tredje sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Sjette, Syvende, Ottende, Niende og Tiende Afdeling.

Når den afdeling, som vicepræsidenten tilknyttes, er sammensat:

- af fem dommere, sammensættes det udvidede kollegium af vicepræsidenten, dommerne i det dommerkollegium på tre dommere, for hvilket sagen oprindeligt var blevet indbragt, samt af en af de øvrige dommere i den pågældende afdeling, som udpeges i den omvendte rækkefølge af den, der er fastsat i procesreglementets artikel 8
 - af fire dommere, sammensættes det udvidede kollegium af vicepræsidenten, dommerne i det dommerkollegium på tre dommere, for hvilket sagen oprindeligt var blevet indbragt, samt af den fjerde dommer i den pågældende afdeling.
-

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 24. februar 2021 af Cinkciarz.pl sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. december 2020 i sag T-665/19 — Cinkciarz.pl mod EUIPO

(Sag C-114/21 P)

(2021/C 368/03)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (ved radca prawny E. Skrzydło-Tefelska, adwocat K. Gajek og radca prawny M. Żuk)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 22. juni 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 17. juni 2021 — TBI Bank EAD

(Sag C-379/21)

(2021/C 368/04)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad (Bulgarien)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TBI Bank EAD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ fortolkes således, at den nationale ret i sager, hvor skyldneren ikke deltager indtil udstedelsen af et retsligt påbud om øjeblikkelig betaling, er forpligtet til ex officio at undersøge, om et kontraktvilkår er urimeligt, og til at undlade at anvende dette, såfremt der blot er mistanke om, at det er urimeligt?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den nationale ret forpligtet til helt at afvise at afsige en kendelse, hvorved der udstedes et betalingspåkrav, hvis kun en del af kravet er baseret på et sandsynligvis urimeligt kontraktvilkår, som har betydning for omfanget af det krav, der gøres gældende, også i tilfælde, hvor den konkrete størrelse af alle bestanddelene af de krav, der er baseret på vilkår, med hensyn til hvilke der ikke er mistanke om, at de er urimelige, ikke kan fastslås, i sager, hvor skyldneren ikke deltager indtil udstedelsen af et retligt påbud om øjeblikkelig betaling?

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og det andet spørgsmål besvares benægtende: Er den nationale ret forpligtet til at afvise at afsige en kendelse, hvorved der udstedes et betalingspåkrav, for så vidt angår den del af kravet, der er baseret på det urimelige kontraktvilkår?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Er retten forpligtet til — og i så fald under hvilke betingelser — ex officio at tage hensyn til et kontraktvilkårs urimelighed, hvis der foreligger oplysninger om en betaling i henhold til dette vilkår, bl.a. idet den modregner denne betaling i andre udestående skyldige beløb i henhold til aftalen, således som den nationale lovgivning bestemmer i lignende tilfælde?
- 5) Såfremt det andet til det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Er den nationale ret bundet af en højere instans' påbud, som i henhold til national ret er bindende for den instans, hvis afgørelse prøves, hvis disse påbud ikke tager hensyn til konsekvenserne af et kontraktvilkårs urimelighed?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 25. juni 2021 —
ADPA European Independent Automotive Data Publishers Association internationale Vereinigung
ohne Gewinnerzielungsabsicht — IvoG — i henhold til belgisk ret og Gesamtverband
Autoteile-Handel e.V. mod Automobiles PEUGEOT SA og PSA Automobiles SA**

(Sag C-390/21)

(2021/C 368/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ADPA European Independent Automotive Data Publishers Association internationale Vereinigung ohne Gewinnerzielungsabsicht — IvoG — i henhold til belgisk ret og Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Sagsøgte: Automobiles PEUGEOT SA og PSA Automobiles SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder bestemmelserne i kapitel XIV i forordning (EU) 2018/858 (¹) (artikel 61 ff., inklusiv bilag X) også anvendelse på køretøjsmodeller, der er blevet typegodkendt første gang inden den 1. september 2020 i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007 (²)?

Såfremt dette spørgsmål skal besvares benægtende, spørges der desuden om følgende:

Finder kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 og for så vidt angår fastsættelse af gebyrerne navnlig artikel 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 fortsat anvendelse på nævnte »gamle køretøjer«?

- 2) Omfatter begrebet »adgang« til de nævnte informationer, som fabrikanter i medfør af artikel 61, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858 pålægges at give, en ret for tekniske forlag som omhandlet i artikel 3, nr. 45), i forordning (EU) 2018/858 til at anvende disse til den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, eller forudsætter en sådan brugsret, at der indgås en særlig licensaftale om brug og republishing, der for så vidt angår det gebyr, som fabrikanten opkræver, ikke er omfattet af artikel 63 i forordning (EU) 2018/858?

Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende:

Omfatter begrebet »adgang« til de nævnte informationer, som fabrikanter i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 715/2007 pålægges at give, en ret for tekniske forlag som omhandlet i artikel 3, nr. 15), i forordning (EF) nr. 715/2007 til at anvende disse til den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, eller forudsætter en sådan brug, at der indgås en særlig licensaftale om brug og republicering, der for så vidt angår det gebyr, som fabrikanten opkræver, ikke er omfattet af artikel 7 i forordning (EF) nr. 715/2007?

- 3) Skal begrebet »rimelige og forholdsmæssigt afpassede gebyrer« i artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2018/858 fortolkes således, at fabrikanten skal behandle alle uafhængige aktører som omhandlet i artikel 3, nr. 45), i forordning (EU) 2018/858 ens ved fastsættelse af gebyrerne, uanset hvilke aktiviteter de enkelte aktører udøver?

Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende:

Skal begrebet »rimelige gebyrer« i artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at fabrikanten skal behandle alle uafhængige aktører som omhandlet i artikel 3, nr. 15), i forordning (EF) nr. 715/2007 ens ved fastsættelse af gebyrerne, uanset hvilke aktiviteter de enkelte aktører udøver?

Såfremt det tredje præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende:

- 4) Skal begrebet »rimelige og forholdsmæssigt afpassede gebyrer« i artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2018/858 fortolkes således, at gebyret principielt kun må dække fabrikantens omkostninger?

Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende:

Skal begrebet »rimelige gebyrer« i artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at gebyret principielt kun må dække fabrikantens omkostninger?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30.5.2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT 2018, L 151, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 28. juni 2021 — Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH mod Arik Air Limited ir kt.

(Sag C-393/21)

(2021/C 368/06)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Interesseret part og revisionsappellant: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Sagsøger og procesdeltager: Arik Air Limited ir kt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvordan skal, når henses til formålene med forordning nr. 805/2004 ⁽¹⁾, bl.a. formålet om at gøre fuldbyrdelsen af medlemsstaternes retsafgørelser hurtigere og enklere og om effektiv sikring af retten til en retfærdig rettergang, begrebet »særlige omstændigheder« i artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004 fortolkes? Hvilken skønsmæssig vurdering har de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesmedlemsstaten til at fortolke begrebet »særlige omstændigheder«?
- 2) Skal omstændigheder som i den foreliggende sag vedrørende retslige procedurer i domsstaten, der afgør et spørgsmål om ophævelsen af den retsafgørelse, på grundlag af hvilken der blev udstedt et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, anses for relevante, når der skal træffes afgørelse om anvendelsen af artikel 23, litra c), i forordning nr. 805/2004? Efter hvilke kriterier skal appellsagen i domsstaten vurderes, og hvor omfattende skal vurderingen af den verserende sag i domsstaten, som foretages af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten, være?
- 3) Hvad er genstanden for vurderingen, når der skal træffes afgørelse om anvendelsen af begrebet »særlige omstændigheder« i artikel 23 i forordning nr. 805/2004: Skal virkningerne af tvistens forskellige omstændigheder, når domsstatens retsafgørelse anfægtes i domsstaten, vurderes; skal den eventuelle fordel eller skade ved den i forordningens artikel 23 anførte foranstaltning undersøges, eller skal debtors økonomiske evne til at opfylde retsafgørelsen eller andre omstændigheder undersøges?
- 4) Er det muligt i henhold til artikel 23 i forordning nr. 805/2004 samtidig at anvende flere af de i denne artikel anførte foranstaltninger? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvilke kriterier skal de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten støtte sig på, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er korrekt og forholdsmæssigt at anvende flere af disse foranstaltninger?
- 5) Skal den retlige ordning i artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽²⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anvendes på en domsstats retsafgørelse vedrørende ophævelsen (eller annullationen) af eksigibiliteten, eller finder en retlig ordning svarende til den, der er anført i denne forordnings artikel 44, stk. 2, anvendelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21.4.2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument for ubestridte krav (EUT 2004, L 143, s. 15).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 28. juni 2021 — D.V. mod M.A.

(Sag C-395/21)

(2021/C 368/07)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.V.

Sagsøgt: M.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 ⁽¹⁾ fortolkes således, at udtrykket »aftalens hovedgenstand« omfatter et vilkår — der ikke har været genstand for individuel forhandling, og som er en del af en kontrakt vedrørende juridiske tjenesteydelser, der er indgået mellem en erhvervsdrivende (en advokat) og en forbruger — vedrørende vederlag og måden, hvorpå dette skal beregnes?
- 2) Skal henvisningen i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, hvorefter kontraktvilkår skal affattes klart og forståeligt, fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, at der i kontraktens betalingsvilkår (hvorefter der skal ske betaling for de faktisk udførte ydelser på grundlag af timesats) henvises til størrelsen af den timesats, der skal betales til advokaten?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Skal kravet om gennemsigtighed fortolkes således, at det omfatter en forpligtelse for advokaten til i kontrakten at anføre vederlaget for de ydelser, der på forhånd klart kan defineres og fastsættes, eller skal kontrakten tillige indeholde en vejledende oversigt over vederlag for ydelser (dvs. et foreløbigt budget for udførelsen af de juridiske tjenesteydelser), hvis det er muligt at forudsige antallet (eller varigheden) af de enkelte ydelser og vederlaget for disse, når en kontrakt indgås, og de potentielle risici, der kan medføre en forøgelse eller nedsættelse af omkostningerne, være angivet? Er det relevant, når det skal vurderes, om et kontraktvilkår vedrørende betaling opfylder kravet om gennemsigtighed, om forbrugeren på passende måde oplyses om vederlaget for juridiske tjenesteydelser og om måden, hvorpå vederlaget beregnes, eller skal oplysningerne fremgå af selve kontrakten vedrørende juridiske tjenesteydelser? Kan manglende oplysninger forud for kontraktindgåelsen afhjælpes gennem oplysninger i forbindelse med opfyldelsen af kontrakten? Har det betydning for vurderingen af, om kontraktvilkåret opfylder kravet om gennemsigtighed, at det endelige vederlag for juridiske tjenesteydelser først bliver afklaret, når ydelserne er præsteret? Er det relevant, når det skal vurderes, om et kontraktvilkår vedrørende betaling opfylder kravet om gennemsigtighed, at kontrakten ikke foreskriver regelmæssige opgørelser fra advokatens side over udførte ydelser eller regelmæssige opkrævninger over for forbrugeren, hvorved denne har mulighed for i tide at bringe ydelserne til ophør eller at opnå en ændring af det i kontrakten fastsatte vederlag?
- 4) Hvis den nationale ret finder, at kontraktvilkåret, hvorefter betalingen for de leverede ydelser beregnes med udgangspunkt i en timesats, ikke er affattet klart og forståeligt, som foreskrevet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, skal retten da vurdere, om kontraktvilkåret er urimeligt i medfør af direktivets artikel 3, stk. 1 (dvs. skal retten i forbindelse med vurderingen af, om kontraktvilkåret må anses for at være urimeligt, afgøre, om vilkåret bevirker en »betydelig skævhed« i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren), eller medfører det blotte forhold, at betalingsvilkåret, der vedrører væsentlige oplysninger i henhold til kontrakten, ikke opfylder kravet om gennemsigtighed, at vilkåret skal anses for at være urimeligt?
- 5) Medfører det forhold, når kontraktvilkåret vedrørende betaling er fundet urimeligt, at kontrakten vedrørende juridiske tjenesteydelser ikke binder forbrugeren som angivet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13, at der er behov for at genoprette den situation, som forbrugeren ville have befundet sig i, hvis det urimelige vilkår ikke havde været en del af aftalen? Vil genoprettelsen af en sådan situation medføre, at forbrugeren ikke er forpligtet til at betale for de ydelser, der allerede er leveret?
- 6) Ville det, hvis karakteren af en kontrakt, hvorefter der allerede er sket levering af ydelser mod et vederlag, medfører, at det ikke er muligt at genoprette den situation, som forbrugeren ville have befundet sig i, hvis det urimelige vilkår ikke havde været en del af aftalen (ydelse er allerede leveret), være i strid med formålet med artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 at fastsætte et vederlag for de ydelser, der er leveret af advokaten? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ville den rette balance, hvorved der opnås ligevægt mellem kontraktens parter, da kunne opnås: (i) hvis advokaten opnår betaling for de leverede ydelser på grundlag af den timesats, der er angivet i kontrakten; (ii) hvis advokaten opnår betaling i form af minimumsvederlaget for juridiske tjenesteydelser (f.eks. i henhold til det udgangspunkt, der er fastsat gennem en national retlig foranstaltning i form af vejledende maksimumssatser for vederlag i forbindelse med advokaters ydelser); (iii) hvis advokaten opnår betaling af et rimeligt beløb for ydelserne på grundlag af rettens vurdering under hensyntagen til sagens kompleksitet, advokatens kvalifikationer og erfaring, klientens økonomiske forhold og andre relevante omstændigheder

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen
(Sverige) den 28. juni 2021 — IRnova AB mod FLIR Systems AB**

(Sag C-399/21)

(2021/C 368/08)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Appellant: IRnova AB

Appelindstævnt: FLIR Systems AB

Præjudicielt spørgsmål

Er et anerkendelsessøgsmål om bedre ret, som støttes på en påstand om opfinderskab eller medopfinderskab, til en opfindelse i henhold til nationale patentansøgninger og patenter, der er registreret i en ikke-medlemsstat, omfattet af enekompetencen i henhold til artikel 24, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 1. juli 2021 — A Oy mod B Ky og Arvefællesskab efter C

(Sag C-406/21)

(2021/C 368/09)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: A Oy

Appelindstævnte: B Ky og Arvefællesskab efter C

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 12, stk. 4, i direktiv 2011/7⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne kan undtage en aftalepraksis vedrørende morakonsekvenser, som blev udøvet fast i forbindelse med enkeltbestillinger mellem parterne før den 16. marts 2013, fra dette direktivs anvendelsesområde, selv om de enkeltbestillinger, på grundlag af hvilke der gøres morakonsekvenser gældende, blev foretaget efter dette tidspunkt?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 7, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/7 fortolkes således, at den i det første spørgsmål beskrevne aftalepraksis skal anses for et kontraktvilkår eller en handelspraksis som omhandlet i disse bestemmelser, hvor morarenter eller kompensation for omkostninger ved inddrivelse udelukkes?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16.2.2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT 2011, L 48, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 7. juli 2021 — VP Capital NV mod Belgische Staat, andre parter: PricewaterhouseCoopers Belastingadviseurs NV, Ernst & Young Tax Consultants BV og Ernst & Young Bedrijfsrevisoren BV

(Sag C-414/21)

(2021/C 368/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VP Capital NV

Sagsøgt: Belgische Ståt

Andre parter: PricewaterhouseCoopers Belastingadviseurs NV, Ernst & Young Tax Consultants BV og Ernst & Young Bedrijfsrevisoren BV

Præjudicielt spørgsmål

Krænkes etableringsfriheden som garanteret ved artikel 49 TEUF af en national ordning som den her foreliggende i det omfang, ordningen har den virkning, at et luxembourgsk selskab, der i Luxembourg har bogført værdiforringelser på andele og ganske vist i princippet fradraget disse værdiforringelser i sit skattemæssige resultat, men ikke reelt kan fradrage dem i sit skattemæssige resultat på grund af et skattemæssigt underskud, beskattes af værdiforringelsen i Belgien, efter at selskabet har flyttet sit vedtægtsmæssige hjemsted til Belgien, medmindre værdistigningerne, der er skjult bag tilbageførslen, bogføres på en spærret passivkonto, mens et belgisk selskab, der i Belgien har bogført værdiforringelser, ikke beskattes af tilbageførslen af værdiforringelsen, såfremt værdiforringelsen ikke tidligere er blevet fradraget i det skattemæssige resultat, uden at værdistigninger, der er skjult bag tilbageførslen, skal bogføres på en spærret passivkonto?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio de Stato (Italien) den 9. juli 2021 —
Ministero dell'Interno mod TO****(Sag C-422/21)**

(2021/C 368/11)

*Processprog: italiensk***Den forelæggende ret**

Consiglio de Stato

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Ministero dell'Interno*Sagsøgt:* TO**Præjudicielt spørgsmål**

Er artikel 20, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾ af 26. juni 2013 til hinder for en national lovgivning, hvorefter modtagelsesforanstaltningerne inddrages for en ansøger, som er myndig, og som ikke er omfattet af kategorien »sårbare personer«, såfremt denne ansøger har udvist en særlig voldelig adfærd konstateret uden for indkvarteringscentret, som har udmøntet sig i fysisk vold mod embedsmænd og/eller personer med et offentligt hverv, og hvorved ofrene blev påført læsioner, der gjorde det nødvendigt at bringe disse til den lokale skadestue?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 96).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. juli
2021 — Europæisk arrestordre mod HM, den anden part i sagen: Openbaar Ministerie****(Sag C-428/21)**

(2021/C 368/12)

*Processprog: nederlandsk***Den forelæggende ret**

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen*Europæisk arrestordre angående:* HM*Den anden part i sagen:* Openbaar Ministerie

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4 i rammeafgørelse 2002/584/RIA⁽¹⁾ set i lyset af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse fortolkes således, at:
 - en overgivet person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt med hensyn til en anmodning om samtykke til at udvide de faktiske omstændigheder i den udstedende medlemsstat, når en judiciel myndighed i denne medlemsstat hører ham med hensyn til et eventuelt afkald på beskyttelsen i henhold til specialitetsreglen som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra f), eller
 - denne person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt i den medlemsstat, der tidligere har overgivet ham, inden for rammerne af den procedure, hvorunder under den fuldbyrdende judicielle myndighed behandler anmodningen om samtykke til at kunne udvide de faktiske omstændigheder?
2. Såfremt en overgivet person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt med hensyn til en anmodning om samtykke til udvidelse af de faktiske omstændigheder som omhandlet i artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584/RIA i den medlemsstat, der har overgivet ham, på hvilken måde skal denne medlemsstat da sætte ham i stand hertil?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT 2002, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. juli 2021 — Europæiske arrestordre angående: TZ, den anden part i sagen: Openbaar Ministerie

(Sag C-429/21)

(2021/C 368/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Europæiske arrestordre angående: TZ

Den anden part i sagen: Openbaar Ministerie

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 28, stk. 3 i rammeafgørelse 2002/584/RIA⁽¹⁾ set i lyset af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse fortolkes således, at:
 - en person, der er overgivet til den udstedende medlemsstat, og som er genstand for en af en tredje medlemsstat udstedt europæisk arrestordre vedrørende faktiske omstændigheder begået før overgivelsen, skal kunne udøve sin ret til at blive hørt angående anmodningen om samtykke til videreovergivelse som omhandlet i artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA i den udstedende medlemsstat af en judiciel myndighed i denne medlemsstat under proceduren vedrørende fuldbyrdelsen af den af denne tredje medlemsstat udstedte europæiske arrestordre; eller
 - denne person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt i den medlemsstat, der tidligere har overgivet ham, inden for rammerne af den fuldbyrdende judicielle myndigheds procedure vedrørende anmodningen om samtykke til videreovergivelse?
2. Såfremt en overgivet person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt angående afgørelsen af en anmodning om videreovergivelse som omhandlet i artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, i den medlemsstat, der tidligere overgav ham, på hvilken måde skal denne medlemsstat da sætte ham i stand hertil?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT 2002, L 190, s. 1).

Appel iværksat den 29. juli 2021 af Land Rheinland-Pfalz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 19. maj 2021 i sag T-218/18, Deutsche Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-466/21 P)

(2021/C 368/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Land Rheinland-Pfalz (ved advocaat R. van der Hout og Rechtsanwalt C. Wagner)

De andre parter i appelsagen: Deutsche Lufthansa AG, Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 19. maj 2021 i sag T-218/18, Deutsche Lufthansa mod Kommissionen, ophæves, og Kommissionen frifindes.
- Deutsche Lufthansa AG tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på fem anbringender:

- Første appelanbringende: Retten begik en retlig fejl, da den lagde til grund, at Deutsche Lufthansa AG (herefter »DLH«) havde søgsmålskompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF. Retten lagde urigtigt til grund, at DLH er en interesseret part som omhandlet i artikel 1, litra h), og artikel 24 i forordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ og i forbindelse med søgsmålet gjorde gældende, at selskabets proceduremæssige rettigheder var tilsidesat. Desuden angav Retten ikke en tilstrækkelig begrundelse for sin afgørelse vedrørende søgsmålskompetencen med hensyn til de relevante aspekter.
- Andet appelanbringende: Retten støttede retligt ukorrekt udelukkende sin afgørelse vedrørende oplandet på den omtvistede afgørelses tekst uden at inddrage den relevante kontekst og sagsakterne fra den administrative procedure.
- Tredje appelanbringende: Retten begik en retlig fejl, idet den støttede dommen på den omstændighed, at Kommissionen ved bedømmelsen af oplandet angiveligt ikke havde taget mållufthavnene og andre særlige forhold i betragtning. Da DLH ikke havde anfægtet dette forhold i stævningen, burde Retten ikke have givet DLH medhold af denne grund.
- Fjerde appelanbringende: Retten begik en retlig fejl, da den lagde til grund, at Kommissionen med hensyn til oplandet ikke havde fjernet alle betænkeligheder vedrørende foreneligheden med det indre marked. Retten så herved bort fra, at Kommissionen (i.) ved en afgørelse, der afslutter den foreløbige undersøgelsesprocedure, skal træffe afgørelse på grundlag af de oplysninger, som foreligger for den på dette tidspunkt, og (ii.) og ikke havde haft grund til betænkeligheder ved prøvelsen af foreneligheden med kriterierne i retningslinjerne for luftfartsstøtte.
- Femte appelanbringende: Retten tilsidesatte artikel 264, stk. 2, TEUF, da den annullerede den omtvistede afgørelse uden at angive de virkninger, der fortsat skal være gældende. Desuden tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt, da den ikke begrundede sin afgørelse med hensyn til den tidsmæssige virkning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — I.D. mod Z b. d.d (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovni sud — Kroatien)

(Sag C-474/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/15)

Processprog: kroatisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — IO, SP og DR mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-526/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/16)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — PJ mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-527/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/17)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — CT mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-528/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/18)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — AP mod Deutsche Lufthansa AG
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-529/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/19)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — DS mod Deutsche Lufthansa AG
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-565/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/20)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — DG mod Deutsche Lufthansa AG
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-566/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/21)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod OP
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-627/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/22)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod BA
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-628/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/23)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod CS
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-630/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/24)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod PR og TV
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-631/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/25)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 1.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — GJ mod Ryanair DAC (anmodning om
præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-712/20) ⁽¹⁾

(2021/C 368/26)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 12.4.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod TZ
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-10/21) ⁽¹⁾

(2021/C 368/27)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod IY og TP
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-11/21) ⁽¹⁾

(2021/C 368/28)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod FL
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-12/21) ⁽¹⁾

(2021/C 368/29)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod ZR
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-107/21) ⁽¹⁾

(2021/C 368/30)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. juni 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod GD og WT (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-135/21) ⁽¹⁾

(2021/C 368/31)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsiden den 18. juni 2021 — Orion Corporation mod Lægemiddelstyrelsen, procesdeltager: Teva Danmark A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Københavns Byret — Danmark)

(Sag C-165/21) ⁽¹⁾

(2021/C 368/32)

Processprog: dansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 31.5.2021.

RET TEN

Retten dom af 14. juli 2021 — Public.Resource.Org og Right to Know mod Kommissionen

(Sag T-185/19) ⁽¹⁾

(Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – harmoniserede standarder – dokumenter vedrørende fire harmoniserede standarder vedtaget af CEN – afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser – beskyttelse, der følger af ophavsretten)

(2021/C 368/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Public.Resource.Org, Inc., (Sebastopol, Californien, De Forenede Stater) og Right to Know CLG (Dublin, Irland) (ved solicitor F. Logue og advokaterne A. Grünwald, J. Hackl og C. Nüßing)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, F. Thiran og S. Delaude, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og de andre intervenienter, hvis navne er opført i bilaget til denne dom (ved advokaterne U. Karpenstein, K. Dingemann og M. Kottmann)

Sagens genstand

Angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2019) 639 final af 22. januar 2019 om afslag på en begæring om aktindsigt i fire harmoniserede standarder vedtaget af CEN

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Public.Resource.Org, Inc. og Right to Know CLG bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Asociación Española de Normalización (UNE), Asociația de Standardizare din România (ASRO), Association française de normalisation (AFNOR), Austrian Standards International (ASI), British Standards Institution (BSI), Bureau de normalisation/Bureau voor Normalisatie (NBN), Dansk Standard (DS), Deutsches Institut für Normung eV (DIN), Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN), Schweizerische Normen-Vereinigung (SNV), Standard Norge (SN), Suomen Standardisoimisliitto ry (SFS), Svenska institutet för standarder (SIS) og Institut za standardizaciju Srbije (ISS) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 172 af 20.5.2019.

Rettens dom af 14. juli 2021 — JT mod EUIPO — Carrasco Pirard (QUILAPAYÚN)(Sag T-197/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket QUILAPAYÚN – relativ registreringshindring – intet vitterligt kendt varemærke i den i artikel 6bis i Pariserkonventionen angivne betydning – artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 368/34)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: JT (ved advokat A. Mena Valenzuela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi og D. Hanf, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Eduardo Carrasco Pirard (Santiago, Chili) og de 7 andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO, hvis navne er opført i bilaget.

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. februar 2020 af fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1518/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem JT på den ene side, og på den anden side Eduardo Carrasco Pirard og de 7 andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO, hvis navne er opført i bilaget.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) JT betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Upper Echelon Products mod EUIPO (Everlasting Comfort)(Sag T-562/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærke Everlasting Comfort – relativ registreringshindring – Beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2021/C 368/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Upper Echelon Products LLC (Austin, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat M. Izquierdo Blanco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juli 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 952/2020-1) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket Everlasting Comfort.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Upper Echelon Products LLC betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens dom af 14. juli 2021 — Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen (Austrian Airlines; Covid-19)

(Sag T-677/20) (¹)

(Statsstøtte – det østrigske lufttransportmarked – støtte, som Østrig har indrømmet et luftfartsselskab i forbindelse med COVID-19-pandemien – efterstillede lån til fordel for Austrian Airlines – beslutning om ikke at gøre indsigelse – tidligere ydet støtte til støttemodtagerens moderselskab – støtte, hvis formål er at afhjælpe skader, der er forårsaget af en usædvanlig begivenhed – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – ligebehandling – begrundelsespligt)

(2021/C 368/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair DAC (Swords, Irland) og Laudamotion GmbH (Schwechat, Østrig) (ved advokaterne E. Vahida, F.-C. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating og I.-G. Metaxas Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, F. Tomat og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved R. Kanitz, J. Möller og P.-L. Krüger, som befuldmægtigede), Republikken Østrig (ved A. Posch, J. Schmoll, G. Eberhard og S. Weber, som befuldmægtigede) og Austrian Airlines AG (Wien, Østrig) (ved advokat A. Zellhofer)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 4684 af 6. juli 2020 om statsstøtte SA.57539 (2020/N) — Østrig — COVID 19 — støtte til Austrian Airlines.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ryanair DAC og Laudamotion GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Østrig og Austrian Airlines AG bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 9 af 11.1.2021.

Sag anlagt den 25. juni 2021 — Telly mod Kommissionen

(Sag T-362/21)

(2021/C 368/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Telly s. r. o. (Prag, Tjekkiet) (ved advokat R. Kubáč)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 15. marts 2021 om statsstøtte SA.55805 (2020/FC) — Den Tjekkiske Republik — Udvidelse af DTT-netoperatørernes frekvensrettigheder annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om, at Kommissionens afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet.

Sag anlagt den 28. juni 2021 — Česká asociace satelitních operátorů mod Kommissionen

(Sag T-363/21)

(2021/C 368/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Česká asociace satelitních operátorů z. s. (Prag, Tjekkiet) (ved advokat R. Kubáč)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 15. marts 2021 om statsstøtte SA.55805 (2020/FC) — Den Tjekkiske Republik — Udvidelse af DTT-netoperatørernes frekvensrettigheder annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om, at Kommissionens afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet.

Sag anlagt den 28. juni 2021 — TJ mod EEAS

(Sag T-365/21)

(2021/C 368/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TJ (ved advokat A. Véghely)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om udnævnelse af den øverstbefalende for civile operationer og direktør for CPCC annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning i henhold til artikel 340 TEUF for den skade, der er lidt som følge af den nævnte afgørelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 98 og Rådets afgørelse 2010/427/EU
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 27
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om ligebehandling
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning

Sag anlagt den 1. juli 2021 — Di Taranto mod Den Europæiske Anklagemyndighed

(Sag T-368/21)

(2021/C 368/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alessandro Di Taranto (Rom, Italien) (ved advokat G. Pellegrino)

Sagsøgt: Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)

Sagsøgerens påstande

- »Decision of the College of the European Public Prosecutor's Office of 3 May 2021 on the appointment of fifteen European Delegated Prosecutors of the EPPO in the Italian Republic«, hvorved de europæiske delegerede anklagere for den italienske stat udnævntes, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om ulovlighed som følge af den ulovlige karakter af den forudgående og bindende afgørelse af 28. april 2021 truffet af Consiglio Superiore della Magistratura (det øverste råd for retsvæsenet), som er den kompetente myndighed i Italien til at udnævne de europæiske delegerede anklagere.

Som en foreløbig forholdsregel har sagsøgeren anfættet afgørelsen fra EPPO's kollegium, idet det herved gøres gældende, at den er behæftet med fejl som følge af ulovligheden af afgørelse af 28. april 2021, hvorved Consiglio Superiore della Magistratura godkendte den endelige fastlæggelse, hvorunder Alessandro Di Taranto, med hensyn til de tre anklagere, der skal udnævnes til kontoret i Rom, blev udpeget efter de øvrige kandidater.

Sag anlagt den 2. juli 2021 — ZR mod EUIPO**(Sag T-400/21)**

(2021/C 368/41)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* ZR (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Sagsøgerens påstande**

- EUIPO's afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om overflyttelse fra Europa-Kommissionen til EUIPO annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 4, 8, 27, 29 og 110, og af princippet om kontinuitet i karrieren for EU-tjenestemænd, princippet om sammenligning af fortjenester og gennemsigtighedsprincippet
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og omsorgspligten, hvilket medførte anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 7. juli 2021 — UniCredit Bank mod SRB**(Sag T-402/21)**

(2021/C 368/42)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* UniCredit Bank AG (München, Tyskland) (ved advokaterne F. Schäfer, H. Großerichter og F. Kruis)*Sagsøgt:* Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 14. april 2021 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2021 (SRB/ES/2021/22), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Afgørelsen af 14. april 2021 tilsidesætter en væsentlig formforskrift som omhandlet i artikel 263, stk. 2, TEUF, idet den ikke er blevet behørigt fastlagt.
2. Andet anbringende: Afgørelsen af 14. april 2021 og bilag I-III hertil tilsidesætter væsentlige formforskrifter som omhandlet i artikel 263, stk. 2, TEUF og retten til god forvaltning, idet de ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
3. Tredje anbringende: Afgørelsen af 14. april 2021 samt bilag I og II hertil tilsidesætter retten til effektive retsmidler i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1, idet det i praksis er umuligt at undergive afgørelsens materielle rigtighed en effektiv domstolsprøvelse.
4. Fjerde anbringende: Afgørelsen af 14. april 2021 og bilagene hertil er ulovlige, idet artikel 4-7 og artikel 9 i delegeret forordning (EU) 2015/63⁽¹⁾ er ulovlige. Disse bestemmelser tilsidesætter instituttets krav på en effektiv domstolsbeskyttelse, eftersom de har medført afgørelser med en iboende uigennemsigthed, som er vedtaget på grundlag af disse bestemmelser.
5. Femte anbringende: Såfremt det lægges til grund, at den uigennemsigtige beregning af instituttets bidrag allerede er fastsat i artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 806/2014⁽²⁾ og artikel 103, stk. 2 og 7, i direktiv 2014/59⁽³⁾, er disse retsakter ulovlige af de under det fjerde anbringende nævnte grunde, og det skal fastslås, at de ikke finder anvendelse.
6. Sjette anbringende: Afgørelsen af 14. april 2021 tilsidesætter artikel 6, 7 og 20, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2015/63, idet sagsøgte i forbindelse med beregningen af risikojusteringsmultiplikatoren hverken tog hensyn til risikoindekatoren net stable funding ratio (»NSFR«), til risikoindekatoren minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (»MREL«), eller til risikoindekatoren kompleksitet (»complexity«) og mulighed for afvikling (»resolvability«).
7. Syvende anbringende: Afgørelsen af 14. april 2021 og bilag I-III hertil tilsidesætter væsentlige formforskrifter som omhandlet i artikel 263, stk. 2, TEUF og retten til god forvaltning i henhold til chartrets artikel 41, stk. 2, litra a), idet sagsøgeren ikke er blevet hørt inden vedtagelsen af afgørelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 7. juli 2021 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale mod SRB

(Sag T-403/21)

(2021/C 368/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Norddeutsche Landesbank — Girozentrale (Hannover, Tyskland) (ved advokaterne D. Flore og J. Seitz)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

Som retlig efterfølger til Deutsche Hypothekenbank (AG) har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet af sagsøgte den 14. april 2021 (nummer SRB/ES/2021/22), herunder bilagene hertil, navnlig bilag I om »Results of the calculation with respect to all institutions falling within the scope of calculation of the 2021 ex-ante contributions set separately (per institution) in the Harmonized Annexes«, annulleres, for så vidt som de har betydning for sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
 - Sagsøgte har ikke hørt Deutsche Hypothekenbank inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse og har følgelig tilsidesat artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af procedureregler.
 - Den anfægtede afgørelse er ugyldig, idet den er vedtaget under tilsidesættelse af almindelige procedurekrav, der følger af chartrets artikel 41, artikel 298 TEUF, almindelige retsgrundsætninger og sagsøgtes vedtægter.
3. Tredje anbringende om manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse.
 - Den anfægtede afgørelse indeholder i strid med artikel 296 TEUF ikke en tilstrækkelig begrundelse; navnlig er der hverken en begrundelse af det konkrete tilfælde eller en fremstilling af de afgørende betragtninger i forbindelse med proportionaliteten og skønsudøvelsen.
 - Beregningen af det årlige bidrag er derudover uforståelig, navnlig på grund af anvendelsen af forskelligartede begreber og den manglende fremstilling af vigtige delmål.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, eftersom en prøvelse af den anfægtede afgørelse ikke er mulig.
 - Den manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse vanskeliggør i betydelig grad en domstolsprøvelse heraf.
 - Sagsøgte har herved navnlig tilsidesat kontradiktionsprincippet, hvorefter parterne på kontradiktorisk vis skal kunne udlede såvel de faktiske som de retlige omstændigheder, der er afgørende for sagens udfald.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at en anvendelse af IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatoren strider mod trindhøjere retsregler.
 - Ved anvendelsen af IPS-indikatoren blev der ikke taget hensyn til betydningen af Deutsche Hypothekenbanks medlemskab af Sparkassen-Finanzgruppes institutsikringsordning.
 - I henhold til artikel 6, stk. 5, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ skulle sagsøgte også have taget hensyn til den ringe sandsynlighed for, at der indledes afvikling af det pågældende institut, og dermed for, at der gøres brug af afviklingsfinansieringsordningen, hvis instituttet afvikles, samt til proportionalitetsprincippet.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at den omstændighed, at der er taget hensyn til den samlede risikoeksponering i forbindelse med derivater inden for rammerne af risikoindikatoren »handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling«, er i strid med delegeret forordning (EU) 2015/63, der skal fortolkes i lyset af trindhøjere retsregler.
 - Sagsøgte burde i overensstemmelse med kravet om, at risikoprofilen skal lægges til grund, når der inden for rammerne af artikel 6, stk. 5, første punktum, litra a), artikel 6, stk. 6, og artikel 7, stk. 4, første punktum, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/63 tages hensyn til den samlede risikoeksponering i forbindelse med derivater, have taget i betragtning, at i Deutsche Hypothekenbanks tilfælde henhører ingen af derivaterne under handelsbeholdningen, men tjener udelukkende som sikkerhedsstillelse, og at Deutsche Hypothekenbank frembyder en begrænset kompleksitet og en stor mulighed for afvikling.

7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at den manglende hensyntagen til MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) inden for rammerne af søjlen »risikoeksponering« er i strid med delegeret forordning (EU) 2015/63.
- Sagsøgte burde i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 2, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/63 have taget hensyn til sagsøgerens høje MREL-procent på 67,6 %, der lå over gennemsnittet, og som i betydelig grad oversteg Den Fælles Afviklingsinstans' mindsteprocent på 8 %.
8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at anvendelsen af risikojusteringsmultiplikatoren strider mod delegeret forordning (EU) 2015/63, der skal fortolkes i lyset af trindhøjere retsregler.
- I overensstemmelse med kravet om, at der skal tages hensyn til risikoprofilen, og den grundlæggende ret til at drive virksomhed som omhandlet i chartrets artikel 16 burde sagsøgte ved fastsættelsen af risikojusteringsmultiplikatoren have taget hensyn til sagsøgerens ringe misligholdelsessandsynlighed og til sagsøgerens MREL-procent, der lå over gennemsnittet.
9. Med det niende anbringende gøres det (subsidiært) gældende, at artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod trindhøjere retsregler.
- Eftersom artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 fastsætter en relativisering af IPS-indikatoren, tilsidesætter denne bestemmelse det almindelige lighedsprincip i chartrets artikel 20 og proportionalitetsprincippet, idet institutter, der er omfattet af samme institutsikringsordning og dermed har samme sandsynlighed for misligholdelse, kan behandles forskelligt.
10. Med det tiende anbringende gøres det gældende, at definitionen af »interbankinskud« i trin 1 i bilag I til delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod trindhøjere retsregler.
- Den i trin 1 i bilag I til delegeret forordning (EU) 2015/63 fastsatte definition af »interbankinskud« er uretmæssig, idet en hensyntagen til risikoneutrale værdipapirer, såsom f.eks. nominative pantebreve, ikke må have indflydelse på beregningen af risikoindekatoren »interbanklåntagning og interbankinskud« på grund af eksisterende dækning.
11. Med det ellefte anbringende gøres det gældende, at den i trin 2 i bilag I til delegeret forordning (EU) 2015/63 fastsatte inddeling i intervaller strider mod trindhøjere retsregler.
- Den i trin 2 i bilag I til delegeret forordning (EU) 2015/63 fastsatte inddeling i intervaller er uretmæssig, idet det lave antal intervaller og det identiske antal af institutter i hvert interval ikke gør det muligt på tilstrækkeligt differentieret vis at tage hensyn til det enkelte instituts risikoprofil, ligesom f.eks. i Deutsche Hypothekenbanks situation.

(¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 9. juli 2021 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-409/21)

(2021/C 368/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbudsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og R. Kanitz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juni 2021 om statsstøtte SA.56826 (2020/N) — Germany — 2020 reform of support for cogeneration og om statsstøtte SA.53308 (2019/N) — Germany — Change of support to existing CHP plants (§ 13 i lov om fremme af kraftvarmeproduktion (herefter »KWKG«), annulleres for så vidt som det heri fastslås, at
- a) fremme af produktion af elektricitet fra kraftvarmeverker i nye, moderniserede og renoverede højeffektive kraftvarmeverker,

- b) fremme af energieffektive varme- og kølenet,
- c) fremme af varme- og kølelagerfaciliteter,
- d) fremme af produktion af elektricitet fra kraftvarmeværker i højeffektive gasfyrede bestående kraftvarmeværker i kraftvarmesektoren, og
- e) det nedsatte kraftvarmetillæg for producenter af brint

efter lov om fremme af kraftvarmeproduktion af 2020 udgør statsstøtte.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort et anbringende gældende til støtte for søgsmålet. Kommissionen har foretaget en retlig ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den har fastslået, at de virksomheder, der er berørt af den anmeldte foranstaltning, modtog statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. Kommissionen har for det første ukorrekt lagt til grund, at et tillægs karakter af afgift i sig selv indebærer, at de frembragte midler er statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Kommissionen har for det andet ukorrekt lagt til grund, at tillægget (kraftvarmetillæg) i henhold til lov om vedligeholdelse, modernisering og udbygning af kraftvarmeproduktion af 2020 (lov om fremme af kraftvarmeproduktion af 2020, herefter »KWKG«) overhovedet udgør en afgift som omhandlet i EU-Domstolens praksis. For det tredje er Kommissionen ukorrekt gået ud fra, at de af transmissionssystemoperatørerne opkrævede midler er under statslig kontrol og dermed er til statens rådighed.

Sag anlagt den 9 juli 2021 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale mod SRB

(Sag T-412/21)

(2021/C 368/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Norddeutsche Landesbank — Girozentrale (Hannover, Tyskland) (ved advokaterne D. Flore og J. Seitz)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet af sagsøgte den 14. april 2021 (ref.: SRB/ES/2021/22), herunder bilagene hertil, navnlig bilag I vedrørende »de separate resultater (pr. institut) i de harmoniserede bilag af den beregning, der finder anvendelse på samtlige de institutter, der er omfattet af fastsættelse af ex ante-bidrag for 2021« annulleres, for så vidt som de har betydning for sagsøgeren.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af retten til at blive hørt

— Sagsøgte har ikke hørt sagsøgeren inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse og har følgelig tilsidesat artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af procedureregler

- Den anfægtede afgørelse er ugyldig, idet den er vedtaget under tilsidesættelse af almindelige procedurekrav, der følger af chartrets artikel 41, artikel 298 TEUF, almindelige retsgrundsætninger og sagsøgtets vedtægter.

3. Tredje anbringende: Manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse

- Den anfægtede afgørelse indeholder i strid med artikel 296 TEUF ingen tilstrækkelig begrundelse, navnlig er der hverken en begrundelse af det konkrete tilfælde eller en fremstilling af de afgørende betragtninger i forbindelse med proportionaliteten og skønsudøvelsen.
- Beregningen af det årlige bidrag er derudover uforståelig, navnlig som følge af anvendelsen af uensartede begreber og manglende redegørelse for vigtige mellemliggende trin.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse, eftersom en prøvelse af den anfægtede afgørelse ikke er mulig

- Den manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse vanskeliggør i betydelig grad en domstolsprøvelse heraf.
- Sagsøgte har herved navnlig tilsidesat kontradiktionsprincippet, hvorefter parterne skal kunne udlede såvel de faktiske som de retlige omstændigheder, der er afgørende for sagens udfald.

5. Femte anbringende: Anvendelse af IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatoren strider mod trindhøjere retsregler

- Ved anvendelsen af IPS-indikatoren er betydningen af sagsøgerens medlemskab af institutsikringsordningen Sparkassen-Finanzgruppe ikke blevet taget i betragtning.
- I henhold til artikel 6, stk. 5, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ skulle sagsøgte også have taget hensyn til den ringe sandsynlighed for, at der indledes afvikling af det pågældende institut, og den deraf følgende ringe sandsynlighed for, at der gøres brug af afviklingsfinansieringsordningen, samt til proportionalitetsprincippet.

6. Sjette anbringende: Den manglende hensyntagen til MREL (minimum requirements for own funds and eligible liabilities) inden for rammerne af risikoindekatoren »Risikoeksponering« er i strid med delegeret forordning (EU) 2015/63

- Sagsøgte burde i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 2, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/63 have taget hensyn til sagsøgerens MREL-kvotepå 67,6 %, som er bedre end gennemsnittet, idet den væsentligt overstiger den mindstekvotepå 8 %, som Den Fælles Afviklingsinstans har fastsat.

7. Syvende anbringende: Anvendelsen af risikojusteringsmultiplikatoren er i strid med delegeret forordning (EU) 2015/63, som skal fortolkes i lyset af trindhøjere retsregler

- Sagsøgte burde ved fastsættelsen af risikojusteringsmultiplikatoren have taget hensyn til den ringe sandsynlighed for misligholdelse og sagsøgerens MREL-kvotepå 67,6 %, som er bedre end gennemsnittet, sammenholdt med kravet om, at der skal tages hensyn til risikoprofilen, og med friheden til at oprette og drive virksomhed som fastsat i chartrets artikel 16.

8. Ottende (subsidiære) anbringende: Artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 er i strid med trindhøjere retsregler

- Idet artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 fastsætter en relativisering af IPS-indikatorer, tilsidesætter denne bestemmelse det almindelige lighedsprincip i chartrets artikel 20 samt proportionalitetsprincippet, eftersom institutter, der er underlagt den samme institutsikringsordning og dermed har den samme misligholdelsessandsynlighed, kan behandles forskelligt.

(¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44)

Sag anlagt den 26. juli 2021 — YAplus DBA Yoga Alliance mod EUIPO — EUIPO — Vidyanand (YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL)

(Sag T-443/21)

(2021/C 368/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: YAplus DBA Yoga Alliance (Arlington, Virginia, De Forenede Stater) (ved advokat A. Thünken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Swami Vidyanand (Villupuram, Indien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Swami Vidyanand

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 415 321

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. maj 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1062/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten og ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. juli 2021 — Copal Tree Brands mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (COPALLI)

(Sag T-445/21)

(2021/C 368/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Copal Tree Brands, Inc. (Oakland, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat B. Niemann Fadani)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sumol + Compal Marcas SA (Carnaxide, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Copal Tree Brands, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket COPALLI — registreringsansøgning nr. 17 955 499

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. maj 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1581/2020-2)

Påstande

- Afgørelsen truffet den 25. maj 2021 af Andet Appellkammer (sag R 1581/2020-2) annulleres
- Afgørelse truffet den 29. maj 2020 af indsigelsesafdelingen vedrørende indsigelse nr. B3075279 annulleres
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse og forkert anvendelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. juli 2021 — Commission de régulation de l'énergie mod ACER

(Sag T-446/21)

(2021/C 368/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Commission de régulation de l'énergie (Paris, Frankrig) (ved advokat C. Le Bihan-Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse nr. A-001-2021 af 28. maj 2021, som bekræfter ACERs afgørelse nr. 30-2020 af 30. november 2020 om transmissionssystemoperatørerne i den centrale kapacitetsberegningregions forslag til en metode til fordeling af udgifterne til belastningsomfordeling og modkøb og bilag I og Ia hertil annulleres.
- Følgelig annulleres ACERs afgørelse nr. 30-2020 af 30. november 2020 om transmissionssystemoperatørerne i den centrale kapacitetsberegningregions forslag til en metode til fordeling af udgifterne til belastningsomfordeling og modkøb og bilag I og Ia hertil.
- Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende om, at klagenævnet tilsidesatte artikel 28 i forordning nr. 2019/942 ved alene at foretage en begrænset prøvelse af de komplekse tekniske og økonomiske vurderinger, som er indeholdt i ACERs afgørelse nr. 30/2020.

I lyset af Rettens sag T-735/18, Aquind mod ACER (18.11.2020), skal ACERs klagenævn foretage en fuldstændig prøvelse af sagsøgerens søgsmålsgrunde og argumenter.

2. Andet anbringende om, at ACER har tilsidesat artikel 16, stk. 13, i forordning nr. 2019/943 ved at fastsætte en fælles tærskel for loop flows uden transmissionssystemoperatørernes forudgående analyse eller de nationale, regulerende myndigheders godkendelse.
3. Tredje anbringende om, at der blev begået en retlig fejl ved at forbinde tidsplanen for gennemførelsen af metoden til andre metoder uden noget retsgrundlag herfor.
4. Fjerde anbringende om, at artikel 3 i forordning nr. 1/58 og det grundlæggende EU-retlige princip om retssikkerhed blev tilsidesat, eftersom det sprog, som blev anvendt i den anfægtede afgørelse nr. A-001-2021, blev afgrænset til engelsk. Den anfægtede afgørelse nr. A-001-2021 er tilsyneladende ikke blevet affattet på fransk, og den er ligeledes uklar og uforståelig for sagsøgeren på grund af sin kompleksitet, længde og ufuldstændighed.

5. Femte anbringende om, at artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 2015/1222, artikel 74, stk. 6, litra a), i forordning nr. 2015/1222 og artikel 16, stk. 13, i forordning nr. 2019/943 blev tilsidesat, eftersom der blev fastsat et alt for stort anvendelsesområde for metoden til fordeling af udgifterne til belastningsomfordeling og modkøb.

Anvendelsesområdet burde ikke udvides til netelementer, som ikke vedrører grænseoverskridende handel med elektricitet i henhold til artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 2015/1222 og artikel 16, stk. 13, i forordning nr. 2019/943. Anvendelsesområdet blev knyttet til andre metoder uden noget retsgrundlag herfor.

Der er ikke noget retsgrundlag for et anvendelsesområde, som er større end det, som gælder ved kapacitetsberegningens metode. Anvendelsesområdet bør være i overensstemmelse med de forpligtelser og ansvar, som er pålagt transmissionssystemoperatørerne i henhold til artikel 74, stk. 6, litra a), i forordning nr. 2015/1222.

6. Sjette anbringende om, at artikel 16, stk. 13, i forordning nr. 2019/943 blev anvendt forkert ved, at der blev fastsat en enkelt og fælles tærskel for loop flows for alle transmissionssystemoperatører i den centrale kapacitetsberegningensregion. Der er ikke noget grundlag, som berettiger eller forklarer, at der skal anvendes en enkelt og fælles tærskel for alle budområdegrænser, mens de nationale transmissionsnet er forskellige og indbyrdes tæt forbundne.
7. Syvende anbringende om, at det grundlæggende EU-retlige princip om ikkeforskelsbehandling og artikel 16, stk. 13, i forordning nr. 2019/943 er blevet tilsidesat ved, at der blev givet forrang til kapacitetsbegrænsninger, som er forårsaget af loop flows i forbindelse med fastsættelsen af omkostningsbyrden i metoden.

Kapacitetsbegrænsninger, som forårsages af interne strømme og loop flows, bør behandles på samme måde i metoden. Hvis loop flows prioriteres øverst på listen med forurenende strømme, har operatørerne ikke noget godt incitament til at håndtere kapacitetsbegrænsningerne.

ACERs klagenævn forkastede sagsøgerens beviser uden at give nogen begrundelse.

Prioriteringen af loop flows udgjorde forskelsbehandling af de transmissionssystemoperatører, som foretog de investeringer, der var nødvendige for at udvikle deres netværk, idet disse operatører vil kunne blive straffet for de resterende loop flows, som de eventuelt er ansvarlige for.

8. Ottende anbringende om, at artikel 15, stk. 13, i forordning 2019/943 blev anvendt forkert ved, at det blev anerkendt, at metoden skulle omfatte de udgifter, som blev afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med deres handlingsplaner.

Udgifter, som medlemsstaterne afholder i forbindelse med deres handlingsplaner skal udelukkes fra metoden. Metoden skal indeholde specifikke regler for behandling af disse udgifter. Klagenævnets argumentation er ulogisk fra et teknisk synspunkt. Den besvarede ikke sagsøgerens argument om, at det er umuligt at sondre mellem udgifter til at gøre overførselskapacitet tilgængelig og udgifter til andre formål.

Sag anlagt den 30. juli 2021 — Hesse mod EUIPO — Wedl & Hofmann (Testa Rossa)

(Sag T-451/21)

(2021/C 368/49)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Kurt Hesse (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Kurt Hesse

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Testa Rossa — registreringsansøgning nr. 13 019 047

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. maj 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 878/2020-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, således at indsigelsen forkastes for følgende varer:

klasse 7 — brødkæremaskiner; maskiner til rivning af grøntsager; ikke-hånddrevne kaffekværne; elektriske blendere; elektriske køkkenkværne;

klasse 21 — redskaber til husholdningsbrug.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. juli 2021 — Thomas Henry mod EUIPO (MATE MATE)

(Sag T-452/21)

(2021/C 368/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Thomas Henry GmbH (Berlin, Tyskland) (ved O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich og D. Mienert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MATE MATE — registreringsansøgning nr. 18 091 934

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. maj 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 406/2021-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med art. 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med art. 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med art. 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. juli 2021 — UniCredit og UniCredit Bank mod Kommissionen

(Sag T-453/21)

(2021/C 368/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: UniCredit SpA (Rom, Italien) og UniCredit Bank AG (München, Tyskland) (ved advokaterne I. Vandenborre, S. Dionnet, M. Siragusa, G. Rizza og B. Massella Ducci Teri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2021) 3489 final af 20. maj 2021 i sag COMP/AT.40324 — Europæiske statsobligationer («afgørelsen»), hvori det fastslås, at sagsøgerne har overtrådt artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved fra den 9. september 2011 til den 28. november 2011 at deltage i en samlet og vedvarende overtrædelse inden for sektoren for Europæiske statsobligationer, og/eller bøden, annulleres helt eller delvist.
- Subsidiært nedsætter Retten under udøvelse af sin fulde prøvelsesret størrelsen af den pålagte bøde væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse eller bevisoptagelse tilpligtes Kommissionen at fremlægge den ikkefortrolige udgave af de indlæg, der er blevet indgivet af en tredjepart til Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence i løbet af undersøgelsen AT.40324, efter klagepunktsmeddelelsen og den mundtlige høring, således at de kan blive tilført sagsakterne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat elleve anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt derved, at afgørelsen ikke indeholder nogen fyldestgørende definition af de(t) relevante marked(er).
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at det i afgørelsen fejlagtigt fastslås, at UniCredit deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse, der var centreret om det primære marked, til trods for at UniCredits handler ikke foretager handel på dette marked.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionens konstatering af, at UniCredit deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse, som udgjorde en konkurrencebegrænsning på grund af formålet, ikke understøttes af samtidige beviser og er utilstrækkeligt begrundet.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog UniCredits deltagelse i en konkurrencebegrænsning på grund af formålet uden at analysere den potentielle indvirkning fra selskabets adfærd på det sekundære marked.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog UniCredits deltagelse i en konkurrencebegrænsning på grund af formålet uden at analysere den økonomiske sammenhæng.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder med hensyn til varigheden af sagsøgenes deltagelse i det angivelige kartel.
7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at den bødemetode, der er anvendt i afgørelsen, er fejlbehæftet derved, at Kommissionen: (i) anvendte et fejlagtigt grundlag for beregningen af værdien af salgene, (ii) undlod at anvende de bedste tilgængelige tal til at fastsætte bødens størrelse, (iii) undlod at tage stilling til egnetheden af alternative data fremlagt af UniCredit, og (iv) ikke overholdt sin begrundelsespligt.
8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at Kommissionens metode til beregning af grundlaget for værdien af parternes salg var åbenbart urimelig og uegnet til sit tilsigtede formål, da den ikke gav en korrekt afspejling af UniCredits og de øvrige parters relative vægt i den angivelige overtrædelse.
9. Med det niende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte proportionalitetsprincippet og princippet om individuelle straffe ved at nedsætte den variable komponent i UniCredits bødes grundbeløb med kun 1 % sammenlignet med de øvrige parter.
10. Med det tiende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte proportionalitetsprincippet og princippet om individuelle straffe ved ikke at foretage en væsentlig justering af bødes grundbeløb: (a) på grundlag af bøderetningslinjernes punkt 37 og/eller (b) på grund af formildende omstændigheder. Som følge heraf afspejlede det endelige bødebeløb ikke de objektive forskelle i UniCredits situation sammenlignet med de øvrige parters situationer.
11. Med det ellefte anbringende gøres det gældende, at Kommissionens pålæggelse af en uforholdsmæssig og urimelig bøde til UniCredit bør korrigeres ved Rettens udøvelse af sin fulde prøvelsesret.

Sag anlagt den 30. juli 2021 — G-Core Innovations mod EUIPO — Coretransform (G CORELABS)

(Sag T-454/21)

(2021/C 368/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: G-Core Innovations Sàrl (Contern, Luxembourg) (ved advokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Coretransform GmbH (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: G-Core Innovations Sàrl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket G CORELABS i orange, rød, sølv, sort og grå – registreringsansøgning nr. 14 955 017

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10 maj 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 22/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. august 2021 — Bank of America og Bank of America Corporation mod Kommissionen**(Sag T-456/21)**

(2021/C 368/53)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Bank of America N.A. (Charlotte, North Carolina, De Forenede Stater) og Bank of America Corporation (Wilmington, North Carolina, De Forenede Stater) (ved barrister D. Bailey, solicitor D. Liddell og advokat D. Slater)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2021) 3489 af 20. maj 2021 in Sag AT.40324 — Europæiske statsobligationer (herefter »afgørelsen«) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger og udgifter i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: Kommissionens konklusion om, at sagsøgerne deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse, bygger på en retlig fejl og/eller vurdering ved anvendelsen af artikel 101, stk. 1, TEUF. Kommissionen har navnlig anvendt et forkert kriterium for deltagelse i en samlet og vedvarende overtrædelse. Kommissionen har endvidere eller subsidiært foretaget en urigtig anvendelse af bestemmelserne vedrørende elementerne af en samlet og vedvarende overtrædelse på de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag.
2. Andet anbringende: I en situation, hvor forældelsesfristen for at pålægge en bøde for sagsøgerens adfærd var udløbet i medfør af artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1/2003, har Kommissionen fejlagtigt konkluderet, at der foreligger en berettiget interesse som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1/2003 i en konstatering af en overtrædelse for så vidt angår sagsøgerne.
3. Tredje anbringende: Kommissionen har tilsidesat retten til forsvar, for så vidt som (i) argumenterne mod sagsøgerne i afgørelsen i væsentlig grad adskiller sig fra de argumenter, der blev fremført mod dem i klagepunktsmeddelelsen, (ii) Kommissionen ikke har forklaret, hvorfor den fandt, at de kontakter, som der kun indirekte henvises til i bilag 1 til klagepunktsmeddelelsen og i bilag 1 til afgørelsen, er ulovlige, og (iii) sagsøgerne ikke fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til de nye oplysninger i afgørelsen — der ikke var blevet medtaget i klagepunktsmeddelelsen — med hensyn til visse meddelelser.

Sag anlagt den 3. august 2021 — Portigon mod Kommissionen**(Sag T-462/21)**

(2021/C 368/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Bischke, H.-J. Niemeyer og F. Grossmann)

Sagsøgt Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den i forhold til Portigon AG vedtagne kommissionsafgørelse af 20. maj 2021 (C (2021) 3489) (AT.40324 — europæiske statsobligationer) annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af retten til at blive hørt og en begrundelsesmangel
 - Kommissionen har ikke fremstillet og begrundet den adfærd, som sagsøgeren er foreholdt, på en forståelig måde og for så vidt tilsidesat artikel 296, stk. 2, TEUF.
 - Kommissionen har undladt at fremsende supplerende klagepunkter til sagsøgeren i stedet for blot en sagsfremstillingsskrivelse.
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af princippet om sammenhæng i retsordenen
 - Med vedtagelsen af Kommissionens afgørelse har denne institution undergravet sin egen støtteafgørelse fra 2011.
3. Tredje anbringende: Kommissionen har ukorrekt ikke gjort brug af sin skønsbeføjelse
 - Kommissionen har urigtigt ikke taget sagsøgerens klagepunkter i betragtning og tydeligvis ikke udøvet det skøn, som den har i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen
4. Fjerde anbringende: Urigtig formodning for en samlet og vedvarende overtrædelse
 - Kommissionen har urigtigt lagt til grund, at der foreligger en samlet og vedvarende overtrædelse, som skal have været efter det tidspunkt, hvor den forældes.
5. Femte anbringende: Urigtig bedømmelse af den adfærd, der har udløst pålæggelse af en sanktion i medfør af artikel 101 TEUF, og en begrundelsesmangel efter artikel 296, stk. 2, TEUF
 - Kommissionen har urigtigt anset alle handlinger for en bevidst begrænsning af konkurrencen. Kommissionen har ikke bevist angivelige mærkbare indvirkninger på markedet.
 - Kommissionen har urigtigt tilregnet sagsøgeren en tidligere medarbejders adfærd.
6. Sjette anbringende: Urigtig vedtagelse af en konstaterende afgørelse efter artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾
 - Afgørelsen er i strid med artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003, eftersom Kommissionen ikke har en berettiget interesse i at træffe en afgørelse mod sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 30. juli 2021 — Faller m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-464/21)

(2021/C 368/55)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøgere:* Sonja Faller (Brixen, Italien) og 74 andre sagsøgere (ved advokat R. Holzeisen)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgernes påstande**

Den anfægtede gennemførelsesafgørelse, som ændret og suppleret, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet til prøvelse af Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 31. maj 2021 om ændring af den ved afgørelse C(2021) 9598 (final) meddelte tilladelse til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty — COVID-19 mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret)« er støttet på følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede gennemførelsesafgørelse er i strid med artikel 2, nr. 1) og 2), i forordning (EF) nr. 507/2006 ⁽¹⁾. Allerede af den grund, at børn i tilfælde af smitte med SARS-CoV-2 har en risiko på stort set nul, kan der for så vidt angår sunde børn ikke foreligge et gunstigt forhold mellem fordele og risici. Anvendelsen af de omtvistede forsøgsstoffer, der er baseret på genteknologi, er dermed i høj grad i strid med EU-retten. Endvidere anerkendte WHO og EU ikke behørigt, at der forelå en krisesituation i form af en trussel mod folkesundheden.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede gennemførelsesafgørelse er i strid med artikel 4 i forordning (EF) nr. 507/2006 som følge af,
 - at der ikke foreligger et gunstigt forhold mellem fordele og risici i henhold til artikel 1, nr. 28a), i direktiv 2001/83/EF ⁽²⁾
 - at betingelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 507/2006 ikke er opfyldt, idet det ikke er sandsynligt, at ansøgeren vil være i stand til at fremskaffe de fuldstændige kliniske data
 - at betingelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 507/2006 ikke er opfyldt, idet der ikke foreligger udækkede medicinske behov, der kan opfyldes gennem det tilladte lægemiddel
 - at betingelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 507/2006 ikke er opfyldt.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 1394/2007 ⁽³⁾, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Fjerde anbringende om en alvorlig tilsidesættelse af artikel 168 TEUF og 169 TEUF samt af artikel 3, 35 og 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 507/2006 af 29.3.2006 om tilladelse til markedsføring af humanmedicinske lægemidler omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 på særlige vilkår (EUT 2006, L 92, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13.11.2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT 2007, L 324, s. 121).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA